

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XXXVIII Hieronymus q[ue] diuina[rum] scripturaru[m] peritissim[us]
habet[ur], ad hu[n]c modu[m] scribit in ep[isto]la ad Euagriu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

CONGRESSVS SECUNDVS,

eoꝝ institutis aduerset, quod illoꝝ impudentia temeritasque non neget. Sed res hæc testator est q̄ negari possit. Nā simul atq; scripture narrat, Melchisedech panē & uinū protulisse cōtinenter subdit. Erat em̄ sacerdos dei altissimi. Ad qd istud scripture subiecisset uelut causam dicti, nisi prorsus intelligi uoluisset, usum fuisse Melchisedech reb^o illis i sacrificio. Verū hic clamabit Lutherus, hūc locū haud satis fideliter ex hebraismo uersum, quū sic illic habeat יְהוָה כִּתְבָּרַעַל, hoc ē. Et erat sacerdos dei altissimi, quēadmodū & Hieronym^o alibi traduxit. Sed esto, sic transferri possit, hoc nihil tamē aduersum nos facit, imo nobiscū q̄q; quādoquidē & protinus ut panis ac uini mentio facta sit, subiungit q̄ erat sacerdos dei altissimi. Hoc itaq; uelim respondeat trihi Lutherus, quo nā alio Melchisedech usus unq; fuerat sacrificio. Si sacerdos fuerit, et ordinis cuiusdā peculiariis, peculiare q̄q; sacrificium offerebat necessum est. Quare quū panis & uini palā hic mentio facta sit, in qbus & Chrūs sui corporis sacramentū instituit, neque aliud oīno sacrificiū usq; in scripturis a Melchisedech immo- latū legiſ, quis tā pſrictę frontis erit, ut cauilet nequaq; in his rebus eū sacrificasse. Luthero profecto satis efficax hoc argu- mētū putaref, si tale quiddā haberet pro sua parte, nēpe q̄ in scripturis nusq; aliud sacrificiū ad ordinē huius sacerdotiū spe ctans inueniat. Nā oportebat certe quū nō semel in scripturis afferiſ Chrm̄ sacerdotē esse, iuxta ordinē Melchisedech, ut etiā cōmune utriq; sacrificiū alicubi describeret. Quare cū nusq; alterius sacrificiū, qd utriq; cōmune sit, mentio fiat, cōsequit, ut istud utriusq; fuerit sacrificiū. Et q̄q; hoc pacto satis abude (qd molimur) obſfirmatur, nō grauabimur tñ eruditissimorū insūp testimonia, nō latinorū solū & græcorū, ueruetiā Hebreorū in mediū afferre, quo, si fieri posset, Lutherum pudeat suę temeritatis, quum nec ipse rationē aut scripturā aut alicuius docti pro sua hæresi testimonium adducat. Istud itaq; nos faciemus, q̄ res ipa cūctis dilucida fiat, nēpe Melchisedech in pane ac uino sacrificare cōſueuisse. Sed de latinis primū dicam^o.

XXXVIII.

Hieronymus q̄ diuinaꝝ scripturarū peritissim^o habet, ad hūc modū scribit in ep̄la ad Euagtiū. Sic & Melchisedech eo-

Cōe Ch̄o &
Melchisedech
Lcrif. cium.

De sacra sacerdotij defensione cōtra Luth. XXII

qd Chanane^o fuerit, & nō de ḡne Iudæor̄ in Typū processis
se sacerdotis filij dei, de q̄ dicit in. Io 9. psalmo. Tu es sacerdos
in æternū scdm ordinē Melchisedech. Ordinē aut̄ ei^o multis Melchisedech
modis interptāt̄, qd sol^o & rex fuerit & sacerdos & aī circūci rex & sacer-
sionē funct^o sacerdotio, ut nō ḡtes ex Iudæis, s̄z Iudei ex ḡeti
bus sacerdotiū acceperit, neq̄ unct^o oleo sacerdotali, ut Mosi
pcepta cōstituūt, s̄z oleo exultatiōis, & fidei puritate, neq̄ car-
nis et sanguinis uictimas imolauerit, et brutor̄ sanguinē, eoꝝ
aialiū exta. i. qcqd sup̄ escā ē suscepit, s̄z pane & uino simplici
puroq̄ sacrificio Ch̄ri dedicauerit sacfm. ¶ Subscribit huic XXXIX
Aug. li. de doc. ch̄ria. c. 2]. In sacerdote Melchisedech dñicū
sacfm p̄figuratū uidem^o, scdm q̄ scriptura diuia testat̄, & cicit
Et melchisedech rex salē ptulit panē et uinū. Fuit at sacerdos
dei sumi & bñdixit Abrahā. Q̄ at melchisedech typū Ch̄ri Psal. 109,
portaret, delarat i psalmis spūs scūs, ex psona p̄fis ad filiū dicēs
Añ lucifer genui te, tu es sacerdos i etnū scdʒ ordinē melch.

¶ Accedit & illis Cyprian^o li. 2. ad Ceciliū sic scribēs, Vt XL
ergo i Genesi p melchisedech sacerdotē bñdictio circa Abra-
hā possit rite celebrari, pcedit aī imago sacrificij i pane & ui-
no scz cōstituta. Quā rē pficiēs et adimplēs dñs panē & calicē
mixtū uino obtulit, et q̄ ē plenitudo p̄figuratē imaginis
adimpleuit. Sed & p Salomonē spūs lctūs typū dñici sacrificij
pmonstrat imolate hostię panis & uini, s̄z & altaris & aplo-
rū faciēs mētionē. Sapiētia(iqt) ædificauit sibi domū & subdi-
dit colūnas septē. Mactauit suas hostias, miscuit in craterē ui-
nū suū & parauit mēsam suā. Et misit seruos suos cōuocās cū
excelsa pdicatione ad craterē dicēs. Qui est insipiens declinet
ad me & indigentibus sensu dixit. Venite & edite de meis pa-
nibus, & bibite uinū quod miscui uobis. Hæc ille.

¶ Ambrosius his astipula lib. 4. de sacramētis. Tibi aut̄ sa XLI
cramētor̄ hor̄ figura p̄cessit, qñ Abrahā erat, qñ uernaculos
trecentos decē & octo collegit, & ibi p̄secutus est aduersarios Gene. 14
de captiuitate eruēs nepotē suū. Tūc uictor uenit, occurrat illi
Melchisedech sacerdos, & obtulit ei panē & uinū. Quis ha-
buit panē & uinū? Abrahā nō habut. Sed q̄s habuit Melchi-
sedech. Ip̄e ergo author sacramētor̄.

F 3

